

Czerniakowska Bis

Wody

Oprac. Zdzisław Biernacki
Wydz. Planowania Przestrzennego
i Architektury Biura Zarządu m.st. Warszawy
Warszawa, 2000

Czerniakowska Bis

Wody

Najwięcej obaw związanych z ochroną wód powierzchniowych budzi koncepcja odprowadzania oczyszczonych wód opadowych z ulicy Czerniakowska – Bis do jeziora Czerniakowskiego. Jest to niewątpliwie największy i najcenniejszy pod względem przyrodniczym zbiornik wodny na terenie Warszawy.

Paradoksalnie, działania które miały służyć ochronie wód tego zbiornika spowodowały obniżanie w nim poziomu wody i jego postępującą degradację. Związane jest to z obniżeniem poziomu wód gruntowych na okolicznych terenach, czego bezpośrednią przyczyną jest odprowadzanie wód opadowych z rejonu Sadyby do kanału Czerniakowskiego. Kolektor deszczowy w ul. Bonifacego odprowadza stale (również w okresach bezdeszczowych) drenażowe wody gruntowe do wspomnianego kanału, uniemożliwiając ich naturalny odpływ do jeziora.

Obecnie, argumentując to względami ochrony przyrody, lansowany jest pomysł odprowadzania wód z odwodnienia ul. Czerniakowskiej – Bis do niezależnego systemu odwodnienia odcinka Trasy Siekierkowskiej. Do odwodnienia tego odcinka Trasy wykorzystana została Fosa Wolicka, Fosa Augustówka oraz Łacha Siekierkowska

Czerniakowska Bis

Wody

W takiej sytuacji przewidywać można dalsze ograniczenie naturalnego zasilania wód Jeziorka Czerniakowskiego poprzez odprowadzenie wód z jego zlewni do systemu kanalizacyjnego związanego z odwodnieniem Trasy Siekierskiej. Zainwestowanie terenów wokół ulicy Czerniakowska – Bis (co niewątpliwie nastąpi po wybudowaniu ulicy) to następna przyczyna niekorzystnego bilansu hydrologicznego w zlewni Jeziorka.

Do zrekompensowania ujemnego bilansu hydrologicznego proponuje się dodatkowe zasilanie jeziora z rz. Milanówki.

Stan wiedzy inżynierskiej w zakresie podczyszczania wód opadowych z jezdnii, a szczególnie metody wykorzystujące naturalne procesy oczyszczania, pozwalają na zaprojektowanie systemu odwodnienia, który zapewni całkowite bezpieczeństwo dla wód jeziora i jednocześnie nie zmniejszy naturalnego zasilania jego wód. System taki opierałby się na kanalizacji deszczowej zabezpieczonej separatorami substancji ropopochodnych, z których odpływy kierowane by były do urządzeń II stopnia oczyszczania w postaci otwartych rowów z roślinnością szuwarową i finalnie do Jeziorka Czerniakowskiego.

Czerniakowska Bis

Wody

W takiej sytuacji przewidywać można dalsze ograniczenie naturalnego zasilania wód Jeziorka Czerniakowskiego poprzez odprowadzenie wód z jego zlewni do systemu kanalizacyjnego związanego z odwodnieniem Trasy Siekierskiej. Zainwestowanie terenów wokół ulicy Czerniakowska – Bis (co niewątpliwie nastąpi po wybudowaniu ulicy) to następna przyczyna niekorzystnego bilansu hydrologicznego w zlewni Jeziorka.

Do zrekompensowania ujemnego bilansu hydrologicznego proponuje się dodatkowe zasilanie jeziora z rz. Milanówki.

Stan wiedzy inżynierskiej w zakresie podczyszczania wód opadowych z jezdnii, a szczególnie metody wykorzystujące naturalne procesy oczyszczania, pozwalają na zaprojektowanie systemu odwodnienia, który zapewni całkowite bezpieczeństwo dla wód jeziora i jednocześnie nie zmniejszy naturalnego zasilania jego wód. System taki opierałby się na kanalizacji deszczowej zabezpieczonej separatorami substancji ropopochodnych, z których odpływy kierowane by były do urządzeń II stopnia oczyszczania w postaci otwartych rowów z roślinnością szuwarową i finalnie do Jeziorka Czerniakowskiego.

Czerniakowska Bis

Wody

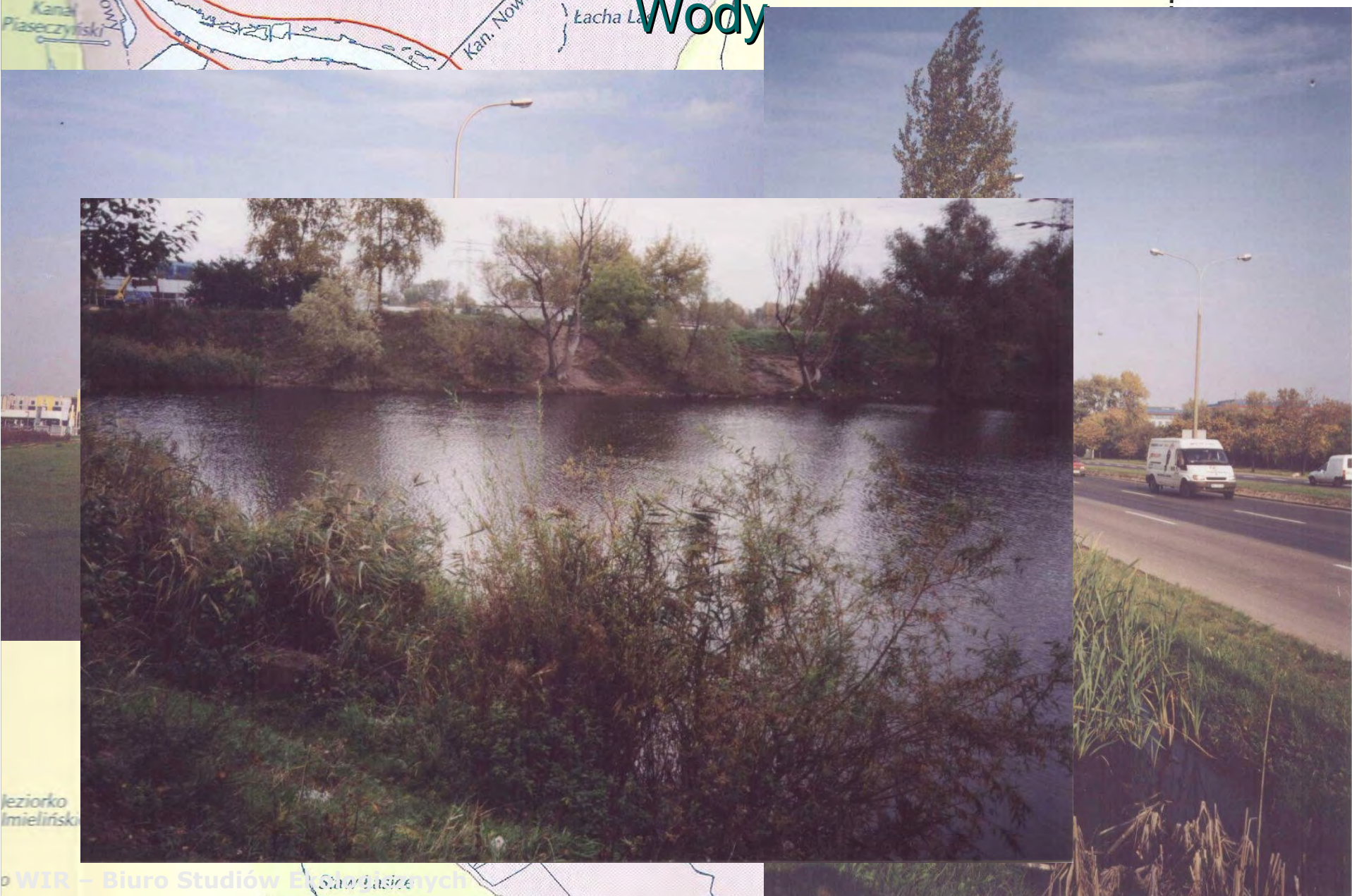
Ewentualne odwodnienia ul. Czerniakowskiej – Bis poza zlewnię Jeziorka oznaczałoby odpompowanie stosunkowo mało zagrożonych na zanieczyszczenia lokalne wód opadowych poza zlewnię Jeziorka, a następnie – zasilanie go (również przez pompownię) wodą z Wilanówki, która niesie wszystkie ścieki opadowe odprowadzane przez Potok Służewiecki (odwadnia Ursynów, Natolin, część Wilanowa).

W oparciu o wyniki badań jakości ścieków opadowych z dróg prowadzonych w 2005 r. zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Środowiska z dn. 23 stycznia 2003 r. (Dz.U. 2003, nr 35, poz. 308) stwierdzono, że na 1403 pomiary jedynie w 298 przypadkach oznaczone stężenia substancji ropopochodnych były powyżej dolnej granicy oznaczalności – 0,005 mg/l. Uzyskane wartości nie przekraczały dopuszczalnej wartości 15 mg/l.

Wśród specjalistów pracujących w dziedzinie ochrony wód naturalnych coraz bardziej ugruntowane staje się przekonanie, że substancje ropopochodne zawarte w wodach opadowych z dróg i ulic nie stanowią znaczącego zagrożenia dla środowiska wodnego.

Czerniakowska Bis Wody

Jeziorko Imielińskie

Czerniakowska Bis

Wody

W zakresie ochrony wód gruntowych wstępne rozpoznanie tego zagadnienia wskazuje, że infiltracja w grunt wód opadowych z odwodnienia projektowanej ulicy Czerniakowska – Bis nie będzie dużym zagrożeniem dla tych wód. Na tym terenie w podłożu gruntowym występuje jeden układ wodonośny, związany z serią piaszczysto – żwirowych osadów rzecznych. Poziom wód gruntowych pozostaje w ścisłym kontakcie ze stanami wód w korycie rzeki Wisły. Zwierciadło wody ma z reguły charakter swobodny, a głębokość zalegania zwierciadła wody gruntowej waha się od 0,2 do 4,0m p.p.t. Miąższość warstwy czwartorzędowych osadów wodonośnych waha się od 4,0 m w rejonie ul. Czerniakowskiej do ok. 15 m w rejonie Wału Zawadowskiego. Amplituda wahań zwierciadła wody na zawalu wynosi około 2,0 m.

Położenie terenów, na których przebiegać będzie projektowana ulica na terenie tarasu zalewowego i ścisłe powiązanie wód gruntowych z korytem Wisły jest przyczyną stałego przepływu tych wód – w kierunku koryta Wisły oraz w dół jej biegu. Sytuacja taka uniemożliwia kumulowanie się zanieczyszczeń (głównie rozpuszczalnych soli nieorganicznych) przenoszonych do wód gruntowych wraz z infiltrującymi wodami opadowymi z jezdni.

Czerniakowska Bis

KONSULTACJE SPOŁECZNE DOT. ŚRODOWISKA

Zapraszamy do
dyskusji